

Список використаних джерел:

1. Міжнародні організації: Навч. посіб. / За ред. О. С. Кучика. – К.: Знання, 2010. – 467 с.
2. Кухалейшвілі Г. Р. «Україна і ГУАМ: Напрямки співробітництва» // Суспільний політичний часопис «Дипкорпус», 2011 р. – С. 11.
3. Хоманець В. А. Інституційний розвиток Організації чорноморського економічного співробітництва: дис. канд. екон. наук 08.05.01 / В. А. Хоманець; НАН України. Ін-т світ. економіки і міжнар. відносин. /2005. – № 5. – С. 6.

Запровадюк А.В.

*аспірант кафедри міжнародної економіки,
Київський національний економічний університет
імені Вадима Гетьмана*

**АСПЕКТИ ЕФЕКТИВНОСТІ КОРПОРАТИВНОГО ПІДРОЗДІЛУ
З ВЕНЧУРНОГО БІЗНЕСУ**

У сучасних світових дослідженнях виділяють ряд факторів успіху корпоративного венчурного підрозділу. Доцільно згрупувати ці фактори у п'ять основних: чітко визначена мета, довго строковість зобов'язань, сумісність ключового бізнесу та венчурних проектів корпорації, автономність венчурного підрозділу та обмежена кількість проектів у інвестиційному венчурному портфелі.

Для успіху корпоративного венчурного бізнесу необхідно встановлювати чіткі та зрозумілі цілі функціонування окремої бізнес-одиниці венчурного капіталу в корпорації чи окремого проекту в межах корпоративного венчурного підрозділу, а також забезпечити їм всі необхідні ресурси для досягнення поставлених цілей [1]. Фокусування корпоративного венчурного капіталу лише на коротко – чи довгострокових ініціативах, або внутрішніх чи зовнішніх інвестиціях можуть спричинити ряд суперечностей у розвитку та призвести до відмови від інвестування тих чи інших проектів поки вони не продемонструють можливість бути фінансово вигідними [2].

Ініціатива венчурного інвестування може походити зсередини корпорації або ззовні. Підрозділ корпоративного венчурного бізнесу використовує наявні можливості або продукує нові для материнської компанії. Незалежно від специфіки функціонування венчурної бізнес-одиниці виділяють чотири типи стратегічного профілю венчурного бізнесу корпорації кожен з яких вимагає особливого підходу до управління, а також розрахунку різних ключових показників ефективності (КРІ). Для прикладу, «JJDC», заснована в 1973 році як венчурне розгалуження компанії «Johnson&Johnson», що стало вже визнаною історією успіху. Досліджуючи умови здійснення венчурного бізнесу компанії «Johnson&Johnson» виявлено внутрішню дослідницьку роль двох бізнес-одиниць: «RedScript» компанії «Johnson&Johnson» і центру венчурного підприємництва компанії «Janssen Pharmaceutica». «Redscript» фокусується на

пошуку шляхів вирішення технологічних прогалин і управляється з метою отримання довгострокових результатів, а діяльність центру венчурного підприємництва спрямована на розвиток бізнес-моделі нових інноваційних можливостей з очікуванням першого результату протягом 18-24 місяців. Зовнішню дослідницьку роль було покладено на іншу венчурну одиницю «JJDC» [3].

З метою досягнення вищого рівня продуктивності внутрішня дослідницька одиниця потребує обміну знаннями з материнською компанією, мотивацію до генерування підприємницьких ідей і здібності до розвитку венчурного продукту, водночас, зовнішня дослідницька одиниця вимагає доступу до зовнішнього потоку угод (deal flow), професійного управління зовнішніми технологічними венчурними проектами [4]. Наприклад, внутрішні і зовнішні експлуатаційні одиниці були виведені за межі основного бізнесу «J & J» та не потребували інвестицій материнської компанії. Іншими прикладами можуть бути «Aster Capital», що сконцентрували увагу виключно на зовнішніх дослідницьких одиницях, як і хімічна компанія «BASF». «BASF» має два окремих венчурних підрозділи, кожен з яких має свою спеціалізацію. «BASF Future Business» зосереджена на внутрішній дослідницькій роботі, в той час як «BASF Venture Capital» здійснює зовнішню дослідницьку діяльність.

Протягом останніх десятиліть чітко простежується інтенсивна циклічність корпоративної венчурної діяльності. Визначальними факторами стали стійкість основного бізнесу і наявність надлишкових фінансових ресурсів. Циклічність функціонування внутрішніх венчурних підрозділів завжди залежить від успішності основного бізнесу. Вважається доцільним посилювати увагу на функціонуванні внутрішніх дослідних венчурних окремих підрозділів, коли знижується ефективність основного бізнесу і за умови наявності надлишкових фінансових ресурсів. І навпаки не доречними вважаються такі підрозділи за умови позитивної динаміки розвитку основного бізнесу і абсолютної відсутності надлишкових фінансових ресурсів, що і призводить до відмови від функціонування підрозділів з внутрішніх досліджень [5].

Успішний корпоративний венчурний підрозділ має певний рівень автономності проте залишається під керівництвом топ-менеджменту корпорації. Для успішного ведення венчурного бізнесу корпоративне керівництво використовує також й інші способи інноваційного розвитку, такі як участь в незалежних венчурних організаціях, стратегічні альянси, придбання або ліцензування технологій, що не передбачають складних організаційних структур та значних обсягів інвестицій.

Список використаних джерел:

1. Belderbos R., Faems D., Leten B. & Van Looy B. (2010), Technological activities and their impact on the financial performance of the firm: exploitation and exploration within and between firms, *Journal of Product Innovation Management*, 27: 869–882.
2. Benner M. & Tushman M. L. (2003), Exploitation, exploration and process management: the productivity dilemma revisited, *The Academy of Management Review*, 28 (2): 238–256.
3. Birkinshaw J., van Basten Batenburg R. & Murray G. (2002), Venturing to succeed, *Business Strategy Review*, 13 (4): 10–17.

4. Birkinshaw J., Hill S. A. (2005), Corporate venturing units: Vehicles for success in the new Europe, *Organizational Dynamics*, 34 (3): 247–257.
5. Block Z. & MacMillan I. C. (1993), *Corporate venturing: Creating new businesses within the firm*, Boston, MA: Harvard Business School Press.

Курич А.Ю.

студентка,

Ужгородський національний університет

ІНТЕГРАЦІЙНІ ОБ'ЄДНАННЯ ЛАТИНСЬКОЇ АМЕРИКИ: РОЗВИТОК, СТАНОВЛЕННЯ, СПІВПРАЦЯ З УКРАЇНОЮ

Інтеграційні об'єднання Латинської Америки: розвиток, проблеми, перспективи співпраці з Україною.

Формування регіональних міждержавних економічних об'єднань стало однією з характерних ознак сучасного етапу глобалізації світової економічної системи. Розвиток інтеграційних процесів став закономірним результатом росту міжнародної міграції товарів та факторів виробництва, що привело до створення більш надійних виробничо-збутових зв'язків між країнами та усунення численних перешкод на шляху міжнародної торгівлі та вільного пересування факторів виробництва.

Інтеграційні процеси в Латинській Америці почали активно розвиватися у 50-60-х рр. ХХ ст. Економічна інтеграція в Латинській Америці у 80-90-ті роки отримала нові стимули і дещо змінила свій зміст після переходу від політики державного протекціонізму до лібералізації економіки і зовнішньої торгівлі. Особливо різко активізувалися інтеграційні процеси в 90-ті роки. Основною тенденцією стало приєднання регіону до єдиного світового господарського комплексу, який формувався [3, с. 497].

Латиноамериканська інтеграція як фактор встановлення загальних економічних і соціально політичних орієнтирів розвивалася по складному і суперечливому шляху, у неї були періоди і підйому, і спаду, і проривів, і криз.

Однак країни Латинської Америки приступили до об'єднувчих процесів раніше інших країн, що розвиваються. Перші організації були створені вже в 1960 році.

Основною стратегічною метою так чи інакше був гармонійний і збалансований розвиток економік латиноамериканських країн, яке, в кінцевому підсумку, повинно привести до створення єдиного економічного простору. Становлення процесів економічної інтеграції в Латинській Америці набуло нових якісних змін після створення міжнародно-правових передумов функціонування найбільших субрегіональних об'єднань – Андського співтовариства і МЕРКОСУР, а також укладення та уніфікація двосторонніх економічних угод.

26 березня 1991 року в Асунсьоні (Парагвай) було підписано чотирьохсторонній договір про створення інтеграційного об'єднання